

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1.º NÚM. 101

BARCELONA: DIMECRES 12 DE ABRIL DE 1899

EDICIÓ DEL VESPRE

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA (Edició del vespre). 1 pta. al mes. 4 ptes. trimestre. 12 ptes. semestre. 24 ptes. any.
ESPANYA. 1 pta. al mes. 4 ptes. trimestre. 12 ptes. semestre. 24 ptes. any.
Paquet de VINTICINCH NÚMEROS. 75 céntims.
Anuncios, esquelas, remitits y reclams, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten esquelas mortuorias fins a las sis de la tarde. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matinata.

Anuncis del dia
Sant Juli, papa y Sant Vitor, martir
Sants de domà: Sant Hermenegild, rey y Sant Justino, mrs.
Quaranta horas: Comensan a l'iglesia parroquial de Sant Francisco de Paula.—S'exposa a las sis del matí y se reserva a dos quarts de rayt de la tarde.—Domà segueixen a la mateixa iglesia.
Cort de Maria: Fa la visita a Nostra Senyora del Pilar, en Sant Jaume.
La Missa d'avuy: Sant Isidoro, b. y c.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D.º E. Lozano.— 12 abril
Horas d'observació: 8 matí; 8 de la tarde.—Barómetro a 0 y al nivell del mar: 100.63; 100.58.—Temperaturas: Máxima: 18.1 sol; 12.8 ombra. Mínima: 8.6; 8.0 ombra.—Termómetro tipo: 9.0 11.2.—Pluja en 24 horas: 14.0.—Aigua evaporada en 24 horas: 2.45; 0.00.—Gras d'humiditat: 94.8; 77.8.—Vents: Dirección: ESE; SSO. Velocitat per 1.º: 3.6; 7.8.—Estat del cel: Nubolosa. Cubert. Nublos: Clase: Nub; Cum. Cantidad: 1.0; 0.0.—Observacions particulars:
Sortida del Sol, 5 h. 30 m.—Puesta, 6 h. 39 m.—Lluna plena: Sortida, 5 h. 41 m.—Puesta, 6 h. 30 m.

ARTICLES DE SUISSA LA CASA PAU COIX

ha comprat a la casa Holh totas las existencias d'articles de Suissa, transparents y cortinatges de musselina, de tul y d'aplicació. Pabellons de tul brodats, de 1,000, 2,000 y 3,000 rals, se venen a 20, 25 y 30 duros respectivament.
NOTA IMPORTANT.—Transparents de musselina de 3 metres llargh, a 3'95 pessetas. Cortinatges croixé, a 3'90 pessetas.

SECCIO D'ALFOMBRAS
Alfombras moqueta. . . a 3'30 ptes.
6/4 sofà. . . 14'
ab fleco. . . 2'
SECCIO DE LLANERIA
Llanas 8 pams d'ample. . . a 1' ptes.
Damassé seda. . . 3'
Alpaca labrada. . . 1'75

Per ésser ja al final de temporada, las mantas llana lliteras a 4 pessetas

VENTAS AL COMPTAT.—Horas: de 9 a 1 y de 3 a 7
Carrer Avellana, cantó a la Riera de Sant Joan es la primera escola després de la font

CONSTRUCCIONS SISTEMA "MONIER," DE CIMENT Y FERRO

CLAUDI DURÁN
(Societat en comandita)
Ronda Sant Antoni, 9
Teléfono en lo despach, número 1535 y en los talleres, número 5505

Aquestas construccions que per sa duració, llengeresa e impermeabilitat no tenen rival, se recomanen, molt especialment al senyors enginyers y fabricants, pera substituir ab ventatús y economia los dipòsits de zinc, plom ó ferro en sas diverses aplicacions industrials, y als Ajuntaments y agricultors per als dipòsits de gran capacitat, en substitució dels fabricats ab mamposteria y rajols destinats al abastiment d'aigües de las poblacions y pera regar los c.m.p.s, empleantse ab éxit cada dia superior aquest sistema, en canonadas de gran diámetro ab diferentes presions, pera conduccions y canalizacions d'aigua.

Constitueix una especialitat de la casa, la construcció de safreigs transportables, banyeras, aygüeras, serpentins, etc., molt econòmics y forts.

J. MARSANS ROF. --- Valors y cupóns
Rambla de Canaletas, 2

CUADROS AL OLI DE VERAS y originals, a preus may vistos.
Rambla del Centre, número 32

Regeneremnos...?

Más que leyes nuevas hacen falta mejores costumbres. (Azcárate.— Conferencia del Ateneo de Madrid.—Día 2º de Mars.—1898.)

Qui de nosaltres se trobi sense culpa que tiri la primera pedra; perquè en la decadencia de nostra patria, en l'agotament de foras de Catalunya, en la degradació moral del poble, tots hi havem contribuït, y lo que es més dolorós encara, tots hi anem contribuint sens darnos compte potser, mes sens parar may, ni fer propòsit d'omena.

Las dolentas influencias extranjeras troban aquí fácil acollida, y tan en lo poble com en la ciutat creixen y's multiplican las generacions caminant sempre un pas endarrera, burlant la sana moral y recullint ci-d'enllà lo que per esser pernicios, malévolo y tabernari, arriba a malmetre las costums de nostres pares, adulterantas y perversintilas fins a esborrarlas per complet, a fi de donar lloch a novas costums que acaban per embrutir lo caràcter català baix la influencia estrangera que's complau en la seva obra d'assimilació y de destrucció ensemps.

En bon hora que seguint la corrent del temps y la llei inflexible del progrés, se vaigim transformant los pobles; més jamay un per altre deu perdre la característica que l'hi es propia, sinó vol caure absorbit per lo dominant. La llengua, la tradició y las costums, donan caràcter propi a las nacionalitats; quant manca algun d'aquests factors, la vida d'un poble va dret a la seva ruina y no es lluny lo jorn en que arriba a desaparèixer, per passar a ésser un nou reforç per la nació que roba l'hi sas energias ó esborrant sas lleyes acaba per subjugarla, fins a tenirla forment lligada a la seva constitució.

La llengua, que arriba al cor, que va continuament grabant en lo cervell sas impresions, que emmotilla l'activitat, que a la seva influencia especial, es factor indispensable per la vida d'un poble, y quant ella desapareix s'esborran las impresions de son caràcter y s'emmotilla el pensament n'el altre idioma, acaba per oblidar lo seu passat, son menys falagueras las impresions de l'història y las rondallas perden lo bon gust fins a semblar ridícul y exòtic lo que es genuina-

ment festós y propi del país. Per aixó deu conservarse a tota forsa lo llenguatge parlat trasmes lo més pur possible de una a altre generació, per mantenir viu l'amor a la patria, lo ben aymar a la familia y l'estima y consideració del propi individu.

La tradició, la historia, la llegenda, que esperona nostres sentits, que afalaça nostres cors fentils somoure al record del passat per millorar lo present, es qui ha de guiar nostres passos en la vida moderna: ella perfecciona els sentits, engorilleix ab noblesa y serveix d'estudi profitós pera seguir la via que ha de portarnos un jorn a gosar la calma y benestar que's legaren nostres passats y que nosaltres, com hereus de aquells màrtirs, sabim ó valents, devém esforçarnos en mantenir pel bon nom de nostra patria.

Las costums, segell de nacionalitat, caràcter distintiu d'un poble, d'un altre poble, mirall de la vida passada y exemple benefactor de la futura, contribueixen a donar la característica especial a cada rassa, a cada poble, a cada nació, diferenciandola de las demés y marcant ab sa potencia la nota culminant a una entitat social, siga nació, regió, comarca ó vila.

Aixó ho saben prou bé los castellans y per xó d'una manera concient ó inconcient, han procurat esborrar ho encare que sols en part ho han lograt: Han volgut esmortir nostre llengua imposantnos la seva y sols han pogut desvirtuar la nostra adulterantla, mes viu encare y renaix de sas cendras hermosa y potent com un nou Phénix: han intentat esborrar nostre historia, ofuscant la tradició de nostre poble amalgamantla ab la seva, per arribar un jorn a fondre en una sola la llegenda y lo passat de nostre poble ab lo seu, baix lo nom d'Història d'Espanya, y gaire bé havien vist complet sos desitjos en las escuelas y Universitats, quant novament los catalans, amants, gelosos de sa patria deixondintnos un xich, havém corregut a rompre aqueix contuberni, a desfer aqueix amanebament que's deshonrava de avant de nostres propis ulls: han infiltrat poch a poch las sevas costums dintre de casa nostre y un dia y un altre dia, ja per la forsa, ja per la muda y sempre per l'egoisme del negoci, han vingut aquí a implantar costums, que poch a poch vegém arrolar gaudintse del seu triomf, satisfets d'arribar a conquistar lo que es

més sagrat, lo que més deu conservar viril y potent un poble... las costums.

Es menester esforços individual y colectivo, mes devant d'una necessitat imperiosa no cal desmayar, allunyant de nostra terra tot lo que siga aquí foraster, repudiand lo que no siga genuinament català y veurém ben prompte com los fruits no's farán esperar, y espurgada nostre patria de lo malèfic, que de l'anyas terras nos envian, altre volta los catalans serán tots bons ayments de Catalunya, si saben sentir y comoure ab goig, al benestar de nostres propies costums.

Tres son a mon entendre los factors principals (sens volguer dir que no n'hi hagi d'altres) que més dany fan a nostre patria, s'infiltran en la familia, corrompen la moralitat social y embruteixen al individu malgrat lo grau de cultura que pugan ostentar: Las corridas de toros, el género chico, y els cafés concerts.

No per lo que tenen de bárbre y sanguinari, no per lo que tenen de perjudicial a la salut del poble, ni per predisposar a l'embrutiment social es per lo que devém repudiar las corridas de toros, que aixó es prou sapigut y a tot hora bescantat fins per aquells mateixos qu'hi saben gosar, sinó per lo trastorn moral que van infiltrant en lo caràcter y en la personalitat dels catalans es per lo que deuria desterrarse aqueixa diversió vinguda en mal hora a desvirtuar lo temperament dels fills de Catalunya: lo xarrateig dels toreros, la nomenclatura y sinonimia de las sorts, l'escándol sempre creixent en la plassa, las revistas dels diaris, la presumpció d'aquells homes que van disfressats per tot dia, y tot lo demés que acompanya a la festa nacional malmetan nostre juvenut, la distrahen de més profitosas ocupacions y la sugestionan de tal modo que olvidant sa patria y son bressol, procurant assemblarse a aquells que afectades deca y ab una trena al cinturó, ridiculitzen l'Home sapiens, de Linneo.

Es veritablement sensible el veure com en nostres temps y en una nació com la catalana, se parla en castellà per carrers y passejits, nostres paisans cobreixen lo seu cap am lo ridícul y antiestètic cordobés, se pentinan com gitans y ensenyan sas formas escanyoladas desota un jech que vol simular la talleguilla del torero.

Lo teatre català decau: encare qu'alguns bons patricis fan esforços sobrehumanos per sostenir-lo, encare que de tant en quant dona mostres de sa virilitat, no arriba may lo bon teatre a manifestarse ferm, gracies al género chico que s'ha arripat en nostra patria com un pop de cent urpas que devora a son pas la juvenut y la moral. Quatre autos de Madrid nos imposan sa lley y sos disbarats, cobrant de Catalunya bons trimestres, en tant qu'quí, poetas y músics se moren de fam, aquells per malbaratar lo bon gust, aquets perque no saben ó no volen escriure chilperias insulsas ó peteneras inmorals. Lo teatre, que's ó deuria ésser font de bonas costums, criador d'exemplaritat saludable y escola del bon dir y ben obrar, está avuy acaparat per alguns que desde més enllà del Ebre, se complauehen en embrutir lo poble. Es dolorós y arriba al ànima contemplar com s'omplen de gom a gom las salas d'espectacles y repetixen cent nits la mateixa obra, perque una dona digui algunas paraulas, que més que de doble sentit son d'un sentit macadament immoral: es sensible veure qu'un teatre ó dos ó tres fan entradas a vessar, perque un pinxo, un vell escarós y un trinxerai (golfó), se diuen tot lo repertori de lo més insula y més tabernari, en tant qu'en lo lloch del teatre català s'hi respira una fredor que gayre be se fa incompatible ab la vida.

D'aquí naix aqueixa tendència qu'observem en nostre juvenut a burlarse de tot, a escarnir lo més noble y més sagrat, a pendre en broma los bons sentiments y a jutjar per un igual nostras donas y nostras fillas com si l'honor fos una mentida, y lo ben parlar un defecte. Los que s'inspiren en lo género chico desconeixen lo valor perque el matón de la comedia no l'ha tingut may, renegan de l'amistat perque el trinxerai de l'obra d'èxit s'ha burlat d'ella ab molta sombra, y negan l'amor pur, perque la tiple de la sarsuela nova se'n mofa y l'escarneix... Aixó es lo que's va infiltrant a nostre poble, a nostre societat, y fins dintre de la familia, perque desgraciadament hi ha pares qu'orgullosos

y satisfets acompanyan a aquets llochs a sa muller y a sas fillas, sens pensar que sembran un dany qu'ells més tart ó més d'hora ne reculliran lo fruit.

No cal parlar, ja de lo molt que venen a perjudicar los cafés-concerts, precisament per la multiplicat d'ells, que viuen de la carn que's treballa en las plassas de toros y als teatres del género chico, son lo darrer baluart ahent van los desheredats, los decrépits, los que gastats ja per la vida moderna no troban més incidents a sa crapulosa que aqueixas dunas anomenadas toilets, escoria de las poblacions y mares de tots los vicis.

Mentres no's logri deterrar, donchs, aqueixos tres factors, principals elements del desnivell intelectual que's rebaixa y's denigra, no cal pensar pas ab regeneració.

Travall, estudi y perfecció, es lo que's manca: conservar nostros costums, honrar l'història de nostros antepassats y llenyar de casa nostra l'esperit malèfic, exòtic, que's enmatzina, y aixís podrém després comensar a parlar de regeneració!...

PERE MANAUT.

Dos bornis per falta d'un

Fa uns quants anys que jo vivia en un carrer d'un barri extrem de París y que m'calia anar diariament fins al cap del carrer des Martyrs, al objecte de guanyarme'l pa.

M'hi estava tot el matí, y a la una de la tarde, després d'haver esmorzat en un cabaret, me posava en camí, de retorn cap a casa.

Feya'l doble tragecte a peu, no solament per qüestió d'economia, sinó per qüestió d'higiene. Ademés me movia'l desitg d'entretenirme ab els espectacles sempre nous del carrer.

Ab tot, n'hi havia alguns que no's renovavan may y que devian son encant especial precisament a la seva monotonia.

Aixís qu'era al cap del carrer des Martyrs, trobava sempre al peu d'una gran entrada, un pobre mendicant, al que donava maquinalement cinch céntims. Y ab la mateixa regularitat, quan tornava a casa al cap de tres horas, trobava a prop de la meua vivenda y a prop d'un altre portal, un altre pobre, al que donava una moneda del mateix valor.

Els dos mendicants eran bornis, l'un del ull dret y l'altre del esquerra, cosa que vaig reparar cert dia, ab gran estranyesa.

D'ensà d'aquell moment, els dos pobres m'interessaren d'una manera extraordinaria. Per aixó, al donalshi la almoyna, vaig examinarlos atentament.

Quina sorpresa la meua al adonar-me de que aquells dos mendicants s'assemblavan com dos germans bessons, malgrat la diferencia del traje espellifat que duyan!

Un escorcoll més minuciós me va convencer de que en aquell misteri no hi havia més que un sol farsant, qu'era'l mateix pidolayre, establert al matí en el carrer des Martyrs, y a la tarde en las inmediacions de casa meua, ab un altre vestit y essent borni d'un altre ull.

Aixís ho mostravan la actitud, la veu, el gest y, sobre tot, la manera de mirar del ull, que quedava badat.

Mes, quí motiu hi havia pera que aquell borni fugit cambiés l'indret de la seva desgracia?

Se m'objectarà segurament que lo millor era demanar al infelís la explicació del misteri. Confesso que no m'hauria atrevit a disgustar al pobre borni, revelantli que havia endevinat la farsa ab que's guanyava la vida. Declaro, ademés, que sentia una secreta joia al dir-me, mentres li feya la caritat: —Ara aquet me pren per tonto, quan el tonto no es altre sinó ell, ja qu'estich enterat de la trampa.

Ab tot, un dia no vaig poguer contenir-me y vaig confessar al mendicant que li havia descubert el secret. Dech fer notar, en desàrech meu, que vaig tenir la precaució d'endoleir l'amor de las mevas paraulas ab una almoyna de cinch francas.

—Home, expliqueume aquest misteri qu'em capica d'algún tenebrós ensà—vaig dirli:—qué ho fa que tan aviat son cego d'un ull com del altre?

—Ay, senyor!...—va respondre.—Ja suposo que vosté es un galant home

que no voldrà denunciarme ni malmetre el negoci... Li seré franch y li contaré tot... En el nostre ofici de pobre, passa com en tot lo demés... Ab la practica ve que un agafa prou experiencia pera fer avessos... Lo primer de que vaig adonarme, va ésser de que l'ofici de cego no dona tant com el de borni... Per qué aixó no ho he pogut esbrinar. Lo que puch dir es que succeheix... Després, noto que hi ha personas més caritatives per els bornis del ull dret y altres per els bornis del ull esquerre... Qué ho fa? Tampoch ho sé: però es aixís y las probas son certas. Siga com se vulga, la veritat es que, sense aixó, he descubert també que's bornis del ull dret fan més bon negoci a la vora esquerra del riu y els del ull esquerre a la vora dreta... Tot aixó que li dich n'ho ha probat la experiencia y la observació, sense que hagi pogut may esbrinar la causa de semblant extranyesa... Lo que faig es limitarme a treure tot el such que m'es possible treure del descubrimient, fent el paper de borni del ull dret al carrer de Saint Jacques y de borni del ull esquerre al carrer des Martyrs.

El pobre mendicant va contemplarme ab una mirada plena de malicia y de mofa, obrint exageradament els seus grans ulls y tot diguent-me: —Per estar segur de que, en el fondo, me'n rich de tot aixó... Com que no soch borni de cap ull!

—Home, no cal que ho digueu!—li vaig respondre.—Peró, francament, qualsevol diria que volen riures de mi... Que potser tinch ninots a la cara que us fan gracia.

—Aixó, si que no puch pas contestar-li... Com ho puch veure, senyor... si soch cego de naixença?...

JEAN RICHERIN.

Lo que diuen los futurs representants de Catalunya En Planas y Casals (Don Joseph)

Al pujar aquella escala, que no havia pujat en ma vida, vaig sentir una estranya emoció.

Se m'acudian molts de pensaments estranys y de fantasias estrambóticas. M'imaginava trobar-me entre dos riuadas de gent, los uns pujant y's altres baixant aquells esgrahons que conduheixen a lo que ha sigut y es encara'l centre de la vida política de tota aquesta provincia. Allí, al costat meu, fregrante ab mi, hi veyia homes que portavan pintada en la cara la impaciencia del que tot ho espera del bon humor de la persona a qui's va a veure; altres que baixavan satisfets, fregrante las mans de gust, ab la riadilla triomfant del que mira realisats los seus desitjos y formant contrast ab aqueixos també semblava veure nussos llarchs, molt llarchs, y carats tristes, com del qui acaba de rebre un desengany y perdre una il·lusió cobrada de molt temps.

Veyent tot aixó, en aquella escala, allavors ben solitaria, vaig trobar-me a la porta...

Al cap de pocs moments saludava a Don Pepe, al simpàtic catedràtic del Dret Civil, quinas lliçons ab tant gust anava a escoltar alguns anys enrera. Perque, tinch de dir la veritat, al trobar-me davant per davant de don Joseph Planas y Casals, lo record del catedràtic se sobreposà per complet al concepte que tinch del polítich. Y ab verdadera satisfacció, ab la creencia de que anava a conixer un criteri ferm, clar, meditat, vaig indicarli'l motiu de la meua visita.

—LA VEU DE CATALUNYA,—vaig dir-li, ha cregut qu'es de gran interés pel poble català conixer lo que pensan sos futurs representants al Parlament respecte d'alguns assumptos. Minterés capital pera Catalunya, del establiment d'una diputació general catalana, per exemple.

—Tinch de parlarli ab tota franquesa. Jo'm presento candidat per Arenys y's lls meus electors, ni are, ni may, me han exigit una professió de fé. No tinch, donchs, programa electoral.

—Peró vosté no será solzament lo diputat per Arenys, será, en lo Congrés, un dels més significats representants de Catalunya. Com a diputat català, donchs...

—Ay, senyor!...—va respondre.—Ja suposo que vosté es un galant home

—No tinch cap criteri format; no hi he pensat en aixó. Si may vingüés lo dia de parlar-me en serio, allavors, seguint las corrents dominants, miraria de orientarme.

—Peró vosté haurá pensat en las ventatjas y en las dificultats que poden oposarse a l'establiment d'un concert econòmic...

—No, no, no hi he pensat, no he tingut ocasió de pensarhi.

—Y, respecte a la autonomia universitaria... a la situació del dret català, d'aquell dret que vosté ab tant carinyo y coneixement explicava...

—Tampoch hi he pensat. Com a candidat per Arenys, ja l'hi he dit, no's hi he tingut may que parlar als electors d'aquestas cosas. Y, en quant a lo demés, hi ha tants assumptos que'm preocupan!

—De manera que, avuy per avuy...

—Si, no puch manifestarli'n criteri que no tinch format. Si tingués algún temps pera pensar-mhi... Si vingüés la ocasió de tractarlos aquestos assumptos...

—Cren vosté que en aquestas Corts...

—Crech que aquestas Corts serán tant estèrils com las altres... Aprovar las actas; discutir los pressupostos, y després... una larga temporada d'interrogne parlamentari.

Anava a despedirme, convensut de que era inútil insistir y de que tindria que anàrem sense trobar aquell criteri ferm, clar, meditat que jo esperava, quan don Joseph Planas y Casals ab un tò indefinible, va dir-me:

—Per altra banda, ja ho veu com nos tracta la premsa. Jo que soch més bon català y qu'm preocupo de las cosas de Catalunya, més, molt més de lo que ho fan molts dels que escriuen pel diaris, me veig tractat de mal català, de fill espuri d'aquesta terra... res... jqué hi farém!... es alló de «El Gran Galeotes» la calumnia que s'escampa... la bola de neu que rodola y va creixent.

Notas políticas

Lo mestre de ceremonia

En Coria, l'encarregat del ceremonial de Casa la Ciutat, dona lliçons al Alcalde.

Ha passat la tronada; lo empleat novell ha vist desvanexers lo nuvol de la cessantia y s'aixeca de puntetas y's anatomisa a tots.

L'Alcalde ha deixat de ser lo porta estandarte de la regeneració a su manera, com vistas al separatismo y com tendencias reaccionarias; s'ha deixat de parlar-se de cráneos privilegiados y de sembrarse a la sombra de la bandera de la regeneración a por de las semillas, la del separatismo y mes que tot no s'han cumplert los desitjos dels catalanistas que a cumplir los deseos de aquellos regeneradores malogrados, con sus antenas habria caído sobre nuestros cráneos no privilegiados, lluvia de fuego que nos exterminase.

Prós la tormenta.

En Coria respira; felisment; Pasó la tormenta!

Lo Noticiero, eco del caciquismo, no li agradava aixó del poble cridant ¡visca la moralitat! y ¡fora lladres! aixó era un estado anárquico, una triste situación, una cosa grosera y ell censurava que persona de los talentos del señor Robert s'dejase llevar de aquellos elementos y convirtiese en instrumento de pequeños odios y de rencillas, inspirados en la envidia y en los apasionamientos.

Ab ell hi plau aixó d'ara; ¡Pasó la tormenta! y exorta a l'Alcalde ¡senyor del cel! a la sinceritat electoral.

Ell l'eco del cacich parla de legalitat, de puresa del sufragi.

Aquí's fa aixó: lo diputat cuenero escriu contra'l cuenerismo, lo desbarrelat dona lliçons d'amor a la terra y'l Ciero, l'etern acolit del cacich que mana, lo incensar del multiplicador dels vots a la urna, com los pans y's peixos, recomana la sinceritat electoral.

Cal que l'Alcalde vigili al encarregat d'aixó del ceremonial.

Constitució de Gremis

L'Administració d'Hisenda Pública de la provincia de Barcelona, en cumplimiento de lo previnut en l'article 84 del reglament de 28 de maig de 1896, ha acordat convocar a la Junta a las colectividades industriales compresas en los conceptos con-

cions, pregunta l'articulista per quant esperava'l general Angusti donar ordres categorics.

Acaba dihent:

«Sento tenir que dir això al honrat caballer que porta'l nom d'Angusti; pero las circunstancias m'ho exigeixen en compliment de sagrats debers.»

Reunió d'autors

Aquesta tarda s'han reunit los autors dramàtics per tractar de la qüestió provocada a causa de que l'actor senyor Garcia Ortega havia somés a la censura del Bisbe de Santander las obras que tractava de representar.

Sembla que li han escrit una carta demanant aclaracions, donantli comptes del acord pres. Aquesta tarda y advertint que'l criteri dels autors es que sols ells son los indicats per sometre las obras a la censura, si ho creuen convenient, pero de cap modo's artistes encarregats de representarlas.

Interview ab l'Agoncillo

Comunican de París que'l periòdic *La Patrie* publica una llarga entrevista celebrada per un de sos redactors ab l'Agoncillo.

Diu aquest que segueix lo predomini de las foras libetadoras y que's americans han fracassat per complet a Filipinas, afegint que'l general Otis sols s'ha proposat enganyar al seu Govern ab formulas vagues que no convencen a ningú.

Assegura després que's insurrectes contan a Filipinas ab 40.000 homes després a morir per la independència del seu país, sens contar las donas, de quin decidit valor, diu, ningú pot dubtar-ne. Com si això no bastés, diu que'n cas necessari també pendrien las armas fins los vells y las criaturas.

Convé que se sàpiga, continúa, que tenim en nostre poder més de 1.500 presoners americans y que si'ls yanquis se decideixin a tirar al dret hauran de permaixer inactius durant la estació de las plujas, sent d'advertir que son molts los que moren victimas de las febres palúdicas.

Acaba augurant un pròxim triomf de la seva causa.

Se desmenteix

Madrid, 12, 12:20 mat.

Se desmenteix que'l senyor Bauer, en representació d'en Rostchild, hagi fet proposicions per adquirir los ferrocarrils de Medina del Campo Zamora Orense y Vigo.

L'agitació carlista

Madrid, 12, 12:40 mat.

Comentant l'agitació carlista's recorda que avuy s'acaba'l terme que fixaren los partidaris de don Carlos pera demostrar sa activitat.

Lo Govern pren tota mena de precaucions, y se sap que don Jaime que se trobava a París ha sigut cridat ab urgència per lo Govern rús a l'objecte de que s'incorpori al seu regiment que radica a Varsòvia.

Ha sigut comentadissim que s'hagin reunit a París ab don Jaime, Cervera, Olozabal y altres personatges carlins.

L'assumpte March

Madrid, 12, 1 mat.

Lo senyor Jiménez Castellanos ha conferenciat ab lo ministre de la Guerra a propòsit del procés del general March. Aquest ha sigut sumariat.

Ha sigut molt comentada la conferència que han celebrat los senyors Dato, Polavieja y Silveira.

Lo centenari de Velazquez

Madrid, 12, 1:15 mat.

Al Ministeri de Foment se fan ab gran activitat los preparatius per solemnizar esplèndidament lo centenari del pintor Velazquez.

Lo representant de la República Argentina a Madrid ha obsequiat aquesta nit ab un dinar al senyor Silveira.

Dos mesos de castell

Candidatura republicana

Madrid, 12, 1:30 mat.

Se diu que'l senyor Jiménez Castellanos ha imposat dos mesos de castell al general March, per la qüestió de la carta al general Polavieja.

—S'ha fixat als cantons dels carrers de Madrid la candidatura de la fusió, figurant solzament en ella en Constanti Rodríguez.

L'amortissació de Filipinas

Madrid, 12, 1:45 mat.

La *Epoca* diu que'l pago de l'amortissació del deute de Filipinas, ni'l Govern de Sagasta s'oposa'l seu pago, ni aquest govern pot deixar de pagarlo, fins que las Cortes acordin.

Ademés, aquesta amortissació importa unas 350.000 pessetas, y a ixó no resol lo problema de la nivellació dels presupòsits.

Lo viatge d'en Nocedal

Madrid, 12, 2:10 mat.

Diuen de Cádiz que l'unió de integres y carlins ensopeja ab bastantes dificultats per l'intransigència de aquests.

En Nocedal anirà a Sevilla aquesta setmana, shont se celebrará un meeting. Patrocinará la descentralissació y'l regionalisme, y'ls jesuites del Puerto de Santa Maria celebrarán una vetllada en honor seu.

Personal de marina.—Dimissió

Madrid, 12, 2:20 mat.

Lo pressupòsit del personal de marina ascendirá a 450.000 pessetas, econòmiques per aquest concepte unas 130.000 pessetas.

—Ha sollicitat lo «cese» a la Junta Codificadora de Marina, per rahons de Salut, don Lluís Silveira.

Segueix la ratxada

Madrid, 12, 2:30 mat.

Lo periòdic carlí *El Correo Español* ha passat a ser propietat d'un súbdit anglés, acte que ha sigut comentadissim y's relaciona ab los projectes que s'atribuixen als carlins.

La direcció seguirá a càrrech del senyor Vazquez Mella.

Las elecciones a Murcia

Madrid, 12, 2:50 mat.

Lo senyor Romero Robledo ha visitat al senyor Sagasta pera tractar de la candidatura d'en Castelar per Murcia.

En Sagasta li ha manifestat que'n vista de qu'en Castelar va renunciar a presentar-se per Murcia apoyat per los liberals quan se li va oferir, are apoyará al candidat romerista senyor Revenga enfront de Castelar.

A n'aquest l'apoyará'l Govern.

Sessió del Ajuntament

Lo senyor Robert declará oberta la sessió y's feu pública la acta de la celebrada'l passat dimecres que's va donar tot seguit per aprovada.

Varías comunicacions hi havia per enterar al Consistori, desprovidas totas d'interés, entre ellas una del senyor Sol y Ortega, notificant que, per haver jurat lo càrrech de diputat y sent incompatible aquest ab lo de regidor, se veyia obligat a renunciar son lloch en lo Municipi de Barcelona.

Enterat lo Consistori d'aquesta comunicació se'n lliega una altre de la Comissió de propaganda pera facilitar la concurrència a la Exposició de París de 1900, en la que's sollicitava que'l Municipi destinés un empleat y un ordenança per'l servey de la seva oficina, y després s'alsá'l doctor Robert, pera recordar al Ajuntament la mort del Rector de la Universitat doctor Rubió y Ors.

Feu l'Alcalde en preciosas frases l'elogi del finat, dedicant de passada un cariñoso record. A tots los que com lo doctor Rubió realisan la nostra renaixença literaria, que ell califica de primer as d'aquest renaixement de totas las energias catalanas que avuy s'observa.

Lo municipi va acordar fer constar en acta son sentiment per la mort del doctor Rubió, y a prech del senyor Robert, acordá també perpetuar sa memoria, donant quan siga oportú, lo nom de Rubió y Ors a qualsevol carrer de nostra capital.

Entrant en lo despatx ordinari, varen rebre l'aprovació del Consistori una llarga sèrie de dictàmens de limitat interés, y als que no's concedí l'honor de la discussió.

Y entretant, lo públic de la tribuna se aburría, anyorant las emocions que li suministravan aquells debats personalissims a que s'entregavan los senyors Samaranch, Rosich y Martínez Gras, en l'anterior Alcadia, y que si no contribuïan a enlanyar lo bon nom del Municipi, donavan un espectacle entretingut al públic.

Entre'ls dictàmens aprovats n'hi havia un de la comissió de Foment autorisant

que's fes un ensaig d'illuminació incandescent al carrer de Polavieja, y un altre de la comissió de Governació, disposant que, conformes al parer dels letrats senyors Ruffart y Sarrallina, s'entendís recurs contenciós administratiu contra una disposició governativa que declarava caducada una contracta d'ayguas.

Darrera informació

Telegramas de l'Extranger

Los vint milions de dollars

París 12, 11:25 matí.

Avuy li será pagada a M. Cambon, la indemnissació de vint milions de dollars, que'ls Estats-Units havian de pagar a Espanya.

Dita quantitat li será entregada a M. Cambon, en cheques sobre Nova-York.

Atentat contra Lawton

París 12, 11:40 matí.

Telegrafan de Manila, que un indígena, parapetat darrera d'uns arbres, esperá a que passés lo general Lawton, disparantli lo fusell quan lo tingué aprop.

Per una casualitat, lo general no fou ferit.

De Bolivia

París 12, 11:58 matí.

Un despatx d'Arica, anuncia que ha triomfat a Bolivia lo partit revolucionari, que s'ha possessionat de Sucre, obligant a fugir al president Alonso.

Interview ab Don Jaime

Frases significativas

París 12, 12:15 tarde.

He tingut una petita conferencia ab Don Jaime de Borbón, y entre altres coses, m'ha dit que no era partidari de anar a las elecciones, puig era preferible emplear los diners que's gastavan en ellas, en altres coses més necessarias.

Segueixen los preparatius

Madrid, 12, 10 matí.

Lo governador de San Sebastián ha rebut ordre del capít general, de que prepari allotjament per al batalló d'artilleria de montanya, qu'arribará molt prompte a n'aquella capital.

Obheint l'ordre, lo governador ha preparat lo quartel qu'ocupa a l'estiu l'esquadra real.

Aquesta mida ha estranyat molt, perquè res la justifica, y'l comers protesta de lo que creu falsa alarma.

Lo de Sax

Madrid, 12, 10:50 matí.

Diuen d'Alacant que a la matinata d'avuy se deya ab insistència que al poble de Sax havian coregut grans desgracias, que havian sigut assassinadas algunas personas de posició, y que se havia reconcentrat la guardia civil dels punts més pròxims.

Las versiones eran contradictorias y'l succés havia sigut exagerat, fins a dir-se que las canyerias d'aygua havian sigut talladas.

La veritat de lo ocorregut es que alguns grups que tornavan del camp de berenar eridaren: ¡Viscan los reys! ¡Viscan los silvelistas! y altres igualment inofensius.

La gatzara se va interpretar com un principi d'alteració pública, y foren detinguts quatre «juerguistas».

Pera evitar la repetició de semblants successos, ha marxat cap a Sax forsa de la guardia civil.

Y aquesta es la versió oficial.

Las obligaciones de Filipinas

Oposiciones

Madrid, 12, 11:15 matí.

Avuy se publica un Real decret concedint un erèdit de 3.324.500 pessetas pera pago de las obligaciones de Filipinas, y altre disposant que'l Banc Colonial de Barcelona fassí'l sortey de las aserías A-B de las esmentadas obligaciones.

També publica la *Gaceta* la convocatoria de 20 pllassas del cos d'Aduanas que s'han de cubrir per oposició.

La premsa madrilenya

«La Reforma»

Madrid 12, 1:15 tarde.

Aconsella que's fassi immediatament una aliansa ab Fransa, perquè si's tanquen las fronteras al carlisme, aquest morirá.

«El País»

Publica un article, com ahir, enllicant al senyor Sagasta de traïdor al seu partit y a la llibertat.

Diu que l'ex-president del Consell ara no procura mes que ventatjas pera sos familiars.

Sobre'ls alcansos

Lo procurador de qui parlava ahir *El Imparcial* y pera qui demanava la constitució d'un tribunal d'honor, ha escrit a aquell periòdic donantli las gracias pel reclm que ahir li va fer.

Diu que'ls repatriats mes s'estiman cobrar los seus alcansos ab un 50 per cent de descompte que no pas lo duro cada mes com los hi ofereix lo Govern.

Pressupòsit aumentat

En lo pressupòsit del ministeri de la Governació hi haurá una modificació ab motiu de haverse accedit al aument de las foras d'Ordre públic que van demanar los governadors de Barcelona, Valencia y altres capitals.

Intriga política

Lo senyor Romero Robledo no aconsella al senyor Revenga que desisteixi de presentar la candidatura per Murcia, perquè la d'en Castelar per la mateixa circumscripció obeheix a una intriga política.

Barallas

Sevilla.—En lo Passeig de las Delicias hi hagué ahir un incident gravíssim entre dos joves de la aristocracia.

Un d'aquest va rebre una bastonada al cap.

Un matrimoni que va intervindre en la qüestió va sortir també esgalbrat.

No vá a Sevilla

Dimissió admesa

Madrid, 12, 2:25 tarde.

Lo general Polavieja ha negat que pensi anar a Sevilla a passar la temporada de firas.

Se'li ha admes a don Lluís Silveira la dimissió de son càrrech de vocal de la Junta modificadora de marina.

Tres noticias

Madrid, 12, 2:30 tarde.

Lo Rey anirà a Toledo a presenciar las maniobras que's alumnes de l'Academia general han de practicar al campament d'Aljares.

Los pressupòsits de Guerra y Marina que son avuy objecte d'estudi, tardaran encara en estar acabats.

Al Consell d'avuy quedará definitivament acordada la venda del dijh de l'Habana y dels creuhers «Rápido», «Patriota» y «Meteoro».

En pro dels repatriats

Madrid, 12, 2:55 tarde.

La premsa insisteix en que's pagui als repatriats lo que se'ls deu y que's tingui ab ells las mateixas consideracions que s'han tingut ab los tenedors de Cubas y Filipinas.

Fentho aixís se llevará forsa als carlins, quina rebelió es inevitable.

Lo que diu «El Liberal»

Madrid, 12, 3 tarde.

El Liberal diu, que Espanya es l'única nació que manté desde 66 anys la plet dinástica.

Lo carlisme sols morirá amparantnos de la més franca democracia.

Lo carlisme renaix perquè las institucions fomentan los governs reaccionaris, y aquests son los millors auxiliars del carlisme.

D'eleccions

Madrid, 12, 3:25 tarde.

Regna una horrosora confusió electoral.

En Moret dificilment sortirà per Saragossa, en Sagasta veu amenassat son puesto de Logroño, y'l Govern reitera

COTONS

	Tanca mercat	Clausura anterior	Alsa	Baixa
11 Abril 1899.				
NOVA YORK	(Disponibles)	8 3/16	—	—
NOVA ORLEANS	(Disponibles)	5 3/4	—	—
NOVA ORLEANS	(Disponibles)	5 11/16	—	—
NOVA ORLEANS	(Disponibles)	5 1/2	—	—
Arribos en los ports de l'Estat Unia lo dia 6-Abril.			9.000 bales	18.000
11 Abril 1899.				
LIVERPOOL	(Disponibles)	8 3/8	—	—
12 Abril 1899.				
LIVERPOOL	(Disponibles)	8 3/8	—	—
LIVERPOOL	(Disponibles)	8 3/8	—	—
LIVERPOOL	(Disponibles)	8 3/8	—	—

BARCELONA, 12 ABRIL 1899

Lo mercat continúa sostingut.

las ordres per que signin apoyats los candidats tetuanistas.

Se repetex lo fet d'esser amenassats los alcades, obligantlos a dimitir.

Las oposicions están indignadas de la farsa electoral.

Consell ab la Reina

Madrid, 12, 4:25 tarde.

De Guerra han sigut firmats los següents ascensos:

A general de divisió'l de brigada senyor Castillejos; y a general de brigada, lo senyor Martí, en recompensa de mèrits contrets a las guerras d'Ultramar.

De Marina, nomenant almirall de l'esquadra'l senyor Veleazquez, y amortissant la plassa de vis-almirall qu'aquest deixa vacant.

S'acordá que's creuhers que's construeixen a la Carraca y als astillers de Vea-Murguia, duguin per nom «General Liniers» y «Extremadura».

Se sap oficialment la ratificació de la pau y qu'en Mac-Kinley proposa per embaixador a Madrid, al que ho es actualment a Bruselas.

L'agitació carlista

Madrid 12, 6 tarde.

Per la bolsa ha circulat la noticia de que s'havia efectuat un desembarch de armas a la costa del Cantàbrich.

CARBONS

Telegrama facilitat per la casa Almirall

Cardiff:

Lockets granat 23 9 chelines c. a. f.

Idem menut 18 3

Newcastle 18 6

Bolsa de Madrid

Madrid, 12, 3:40 tarde.

(De la casa Marsans Rof)

4 per 100 Interior contat 13 95

Idem 14 00

Idem 14 05

Idem 14 10

Idem 14 15

Idem 14 20

Idem 14 25

Idem 14 30

Idem 14 35

Idem 14 40

Idem 14 45

Idem 14 50

Idem 14 55

Idem 15 00

Idem 15 05

Idem 15 10

Idem 15 15

Idem 15 20

Idem 15 25

Idem 15 30

Idem 15 35

Idem 15 40

Idem 15 45

Idem 15 50

Idem 15 55

Idem 16 00

Idem 16 05

Idem 16 10

Idem 16 15

Idem 16 20

Idem 16 25

Idem 16 30

Idem 16 35

Idem 16 40

Idem 16 45

Idem 16 50

Idem 16 55

Idem 17 00

Idem 17 05

Idem 17 10

Idem 17 15

Idem 17 20

Idem 17 25

Idem 17 30

Idem 17 35

Idem 17 40

Idem 17 45

Idem 17 50

Idem 17 55

Idem 18 00

Idem 18 05

Idem 18 10

Idem 18 15

Idem 18 20

Idem 18 25

Idem 18 30

Idem 18 35

Idem 18 40

Idem 18 45

Idem 18 50

Idem 18 55

Idem 19 00

Idem 19 05

Idem 19 10

Idem 19 15

Idem 19 20

Idem 19 25

Idem 19 30

Idem 19 35

Idem 19 40

Idem 19 45

Idem 19 50

Idem 19 55

Idem 20 00

Idem 20 05

Idem 20 10

Idem 20 15

Idem 20 20

Idem 20 25

Idem 20 30

Idem 20 35

Idem 20 40

Idem 20 45

Idem 20 50

Idem 20 55

Idem 21 00

Idem 21 05

Idem 21 10

Idem 21 15

Idem 21 20

Idem 21 25

Idem 21 30

Idem 21 35

Idem 21 40

Idem 21 45

Idem 21 50

Idem 21 55

Idem 22 00

Idem 22 05

Idem 22 10

Idem 22 15

Idem 22 20

Idem 22 25

Idem 22 30

Idem 22 35

Idem 22 40

Idem 22 45

Idem 22 50

Idem 22 55

Idem 23 00

Idem 23 05

Idem 23 10

Idem 23 15

Idem 23 20

Idem 23 25

Idem 23 30

Idem 23 35

Idem 23 40

Idem 23 45

Idem 23 50

Idem 23 55

Idem 24 00

Idem 24 05

Idem 24 10

Idem 24 15

Idem 24 20

Idem 24 25

Idem 24 30

Idem 24 35

Idem 24 40

Idem 24 45

Idem 24 50

Idem 24 55

Idem 25 00

Idem 25 05

Idem 25 10

Idem 25 15

Idem 25 20

Idem 25 25

Idem 25 30

Idem 25 35

Idem 25 40

Idem 25 45

Idem 25 50

Idem 25 55</

